

v e r e n i g i n g

O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Giro no.468874 t.n.v.de Penningm.der"ODV"Den Haag

Uitsl. voor verslagen en abonn.: DOVENETELWEG 57^a 2555 TD Den Haag tel.684541

Secretariaat: KRAMSVOGELLAAN 29 2566 CB Den Haag tel.254273

n a d r u k v e r b o d e n

27e jaargang nr. 6

verschijnt twee-wekelijks

19 november 1982

x in de kantlijn betekent de vraag

" " " " " het antwoord

Goeden avond vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar, denkt dus zelf na over alles wat gebracht zal worden. Voor het bestuur alsnog de volgende mededeling: Steravond gaat door. Eventuele beperking van mogelijkheden kunnen wij eerst bepalen op de avond zelf. Wij rekenen met de normale gang van zaken.

Dan ons onderwerp. Ik wilde graag actueel beginnen daar ons voor dit soort onderwerpen gemeenlijk weinig tijd blijft. Als titel wil ik daarboven zetten:

1 9 8 3
= = = =

Het komende jaar is n.l. een verbazingwekkend jaar. U zult dit zelf nog wel ontdekken wanneer de spanningen allerwege op dreigen te lopen. Er zijn nogal wat negatieve tendenzen, maar gelukkig is er ook veel positiefs te melden.

Wij hebben te maken met een groot aantal kosmische invloeden. Je kunt het ook astrologisch bezien, maar altijd komt het hierop neer: Het jaar begint onrustig over bijna de gehele wereld. In februari dienen wij te rekenen met een aantal buitennissige natuurverschijnselen. Ik denk daarbij ook aan aardbevinkjes, vulkanische werking, afwijkingen in het klimaat e.d.

In februari zal het menigeen schijnen adaat de gehele wereld op zijn kop staat. Trek u er niet te veel van aan. U hebt al eerder ongelijk gekregen en de Bilt lijdt aan het zelfde euvel.

Kijk je wat meer naar de mensen, dan blijkt dat het juist in deze tijd een wonderlijk spelletje schijnt te worden van spannen en ontspannen. Maar de felheid neemt toe, zodat je van een soort opslingsprocees kunt spreken dat ons waarschijnlijk rond half maart al konfronteert met o.m. sterfgevallen van belangrijke personen, neerdere moordaanslagen e.d.

Sterfgevallen? Het ziet er naar uit dat de leider van iran

op de nominatie staat. Reagan dreigt weer een aanslag. Er begint in deze periode ook een reeks van bloedige staatsgrepen. Dit gaat gepaard met moord, aanslagen e.d. Vreemd genoeg schijnt een van die aanslagen plaats te vinden in voormalig nederlands gebied, niet suriname, maar een van de eilanden.

Een ander eigenaardig aspect is in deze dagen ook het opblaaien van fanatisme en geestdrift alom. Rond maart ziet u de eerste duidelijke blijken van deze ontwikkeling. Reeds nu is er enig animo in die richting te constateren, maar men ziet nu nog niet de verbetering die men in maart en april overal kan constateren.

Het lijkt er op of de mensen bezig zijn leiders te zoeken en gelijktijdig bereid zijn een ieder die het niet met hen eens is in de grond te stampen - niet alleen in uw eigen land, maar in alle landen, ook achter het ijzeren gordijn, in china, landen als japan, waar een dergelijke ontwikkeling sterk opvalt. Je kunt het zo gek niet bedenken of iets dergelijks is wel in het betrokken land gaande.

Ik wil hieraan, maar onder voorbehoud, enkele konklusies verbinden. Ik neem aan dat in deze periode - maart en april - een aantal groepen en partijen in hun godzang toch wel zeer sterk fascistische trekken beginnen te vertonen. Men wenst één sterke leider en is dan bereid de gehele wereld te onderwerpen of te vernietigen tenzij men zijn zin kan krijgen.

Een soort Ira effect zal in meerdere landen merkbaar worden. Aanslagen, bloedige onderlinge strijd e.d. beginnen reeds einde mei en gaan verder tot tenminste eind november.

Na mei wordt alles steeds venijniger. Het is ook begrijpelijk: politici en machthebbers die met een dergelijke mentaliteit temaken krijgen proberen door harde uitspraken en handelingen alsnog hun gezag te bewaren. Alleen zullen hun reacties lang niet altijd goed vallen.

Het ziet er naar uit dat wij in de periode augustus en september (mogelijk uitlopende tot in november) als gevolg hiervan internationaal spanningen zien oplopen en er enige dreiging bestaat voor een mogelijke wereldoorlog.

Gelukkig blijft het bij die dreigingen. Als gevolg zal er eind november - op een week precies kan ik dit niet plaatsen - een ontmoeting plaats vinden tussen een aantal zeer belangrijke staatslieden. Het gevaar van een wereldoorlog wordt hierdoor uitgebanne. Gelijktijdig schijnt een basis gelegd te worden voor een opbouw die ook de algemene economische crisis helpt beperken.

Vergeet niet dat deze economische crisis mede oorzakelijk is voor alle oplopende spanningen en zo niet alleen de onrust aanwakkerd, maar gelijktijdig uitvlucht en toevlucht wordt voor de velen die macht wensen en gezag over de massa ambieren.

Na november zullen wij zien dat er, zowel politiek als anderszins een grote matheid ontstaat. Deze lusteloze sfeer gaat waarschijnlijk verder tot in de eerste maanden van het jaar 1984. Het is alsof de mensen emotioneel uitgeput zijn. Hier en daar zullen diktator-tjes dan de macht gegrepen, elders heeft eindelijk de z.g. zwijgende meerderheid een zo luide stem laten horen dat verschillende leiders nog maar net niet aan hartverlamming overlijden als gevolg daarvan. Men kan deze periode het beste omschrijven als een periode van tristesse. Een soort droefgeestigheid die over de wereld hangt omdat men nu niet meer weet wat te doen en te denken - vooral omdat men te weinig heeft gehoord over de achtergronden. Want de afspraken die rond november worden gemaakt zullen gemeenlijk zeer geheim zijn en gehouden worden.

Daarom beseft men ook te weinig dat 1984 het jaar is waarin

de allereerste opbouw - naar ik aanneem vooral economisch, maar daarnaast ook heel voorzichtig op politiek terrein - plaats zal vinden.

U ziet dus, dat het geen jaar is om bang voor te zijn, maar een raar jaar. Zeker is het een jaar waarin de dingen precies anders lopen dan iedereen verwacht; het is op de hele zaak wordt omgedraaid. Een astroloog zou waarschijnlijk zeggen: saturnus komt ook bijna in cancer.

Niet alleen de mensen tonen onverwachte reacties, maar dergelijke reacties zullen wij ook zien in materialen. Ik verwacht b.v. in nederland het instorten van enkele kortgeleden gebouwde torenflats of in ieder geval grote en hoge gebouwen. De oorzaak zal blijken te liggen in verkeermateriaal gebruik en mogelijk ook materiaal moeheid - en niet aan geweld, zoals men waarschijnlijk allereerst zal veronderstellen.

In het zuiden van engeland - west en oost, verwacht ik dergelijke zaken te horen. Duitsland krijgt in verschillende steden al eveneens met dergelijke verschijnselen te maken. Wonderlijk genoeg wordt daarbij geen onderscheid gemaakt tussen oost en west. Ik meen een dergelijke ineenstorting te mogen verwachten in Maagdenburg, Berlijn - waarschijnlijk het oostelijke deel - nabij Wiesbaden en Hunchen.

Veel houvast biedt dit alles nog niet. Aan de andere kant zijn er van die tendenzen die je kunt aanvoelen. Ik neem aan dat er dan ook een aantal vliegtuigongelukken plaats zal vinden waarbij het gaat om grote moderne vliegtuigen - het nieuwste van het nieuwe en dus niet alleen een dc.6 of zo.

Ik neem verder aan, dat een van die ongelukken gebeurt boven de atlantische oceaan, dat een drietal van dergelijke ongelukken in de nabijheid van vliegvelden voorkomt, terwijl één groot vliegtuig een tijdlang onvindbaar zal zijn en uiteindelijk gevonden zal worden op een verlaten deel van zijn vluchtroute, mogelijk in zuid Azie.

Maar u kunt - mits u het kunt betalen - heus wel gebruik maken van vliegtuigen. De meesten immers blijven netjes in de lucht. Maar de gevarenfactor in het luchtverkeer is het komende jaar toch wel wat groter dan normaal.

Het treinverkeer dient te rekenen met grote onregelmatigheden, soms veroorzaakt door stakingen, soms door sabotage maar zeker ook meedere malen door ongelukken op belangrijke trajecten. In uw land krijgt u in ieder geval te maken met een spoorongeluk in de buurt van Utrecht wat alle treinverkeer tenminste één dag geheel ontregelt.

Uitkijken dus. En zeker ook in het verkeer. Want vele fouten die onbelangrijk leken of verborgen waren komen in het komende jaar opens tot uiting. Dit valt vooral op in de periode van halfmaart tot november. Hebt u dus een tweedehands wagentje en er is iets niet helemaal in orde dan meen je vaak dat je er toch nog best lekker mee kunt rijden terwijl de politie zo iets toch niet bemerkt.

Maar dan heb je kans dat dat ene ding wel breekt, weigert en dat de verroeste vloer die het tot nu toe zo goed heeft gehouden je opeens tot voetganger met hoge snelheid dreigt te maken.

Zeker, dat laatste was meer een spottend voorbeeld. Maar houdt er rekening mee, dat vele ongelukken door dergelijke fouten zullen optreden en wel veel meer dan men normalerwijs zou mogen verwachten. Indien men alle autoongevallen zou tellen zou het aantal waarschijnlijk zelfs 30 of 40% uitkomen boven dit aantal in het lopende jaar. En dat is heel veel.

Ook dient u er rekening mee te houden dat overal fanatici op gaan treden. O.m. betekent dit dat u vele afwijkende versies van christendom

gepreekt zullen worden met aankondiging van een algehele verdoeming wanneer u toevallig een enkel punt anders zoudt zien. Ook dit zou in heel wa landen moeilijkheden kunnen veroorzaken. In verschillende landen verwacht ik echter vooral moeilijkheden door splijtingen in bestaande kerken. Vooral de roomse kerk en de baptistische gemeenschappen in de usa zullen daaronder sterk te lijden hebben. De kans is groot dat hier de partijen als daadwerkelijke vijanden tegenover elkaar komen te staan, vermoedelijk mede door de geheel verschillende praktische k onsekwenties die zij trekken uit hun geloof.

De wereldeconomie? Zover je daarvan al kunt spreken zou ik willen zeggen, dat Engeland op het ogenblik in de lift zit, al is dat nog niet veel. Leuk voor engeland en de eeg zal het minder leuk vinden. Zeker is wel dat de usa in het komende jaar met veel grotere moeilijkheden temaken zal krijgen dan eigenlijk werd verwacht. Dit speelt eveneens in de sovjetrepublieken. Het zal zijn terugslag vinden in de politiek, maar eveneens in de agressiviteit van de verkoopstechnieken. Voor u is het misschien aardig eens te letten op hetgeen de vele dochtermaatschappijen van concerns en de handelsmaatschappijen van bepaalde staten gaan doen. U zult van de pogingen tot concurrerend en de gebruikte methoden nog meer dan dit jaar verbaasd staan.

Het economische klimaat is overigens regenachtig en meer neerslag kan verwaxht worden. Ik doel hier op de regen van faillisemen tenen die alle deurwaarders en beheerders een meer dan normale drukte en vermoedelijk ook een beter inkomen schijnt te garanderen.

Er zijn in het verleden grote fouten gemaakt. Dat je dezen niet zo maar even en zonder meer kunt herstellen is een ieder wel duidelijk. En toch kun je niet verwachten dat iemand zaken blijft doen alleen om de werkgelegenheid te behouden en verder verliezen te lijden.

Bovendien toont het bankwezen over de gehele wereld weer eens duidelijk aan, dat een bank alleen bereid is je een paraplu te lenen zolang je die niet werkelijk nodig hebt. Ook zij hebben de ontwikkelingsmogelijkheden veelal verkeerd ingeschat. Het zal hen grote moeite en veel kapitaalsverlies kosten om de te grote bedragen die nu nog uitstaan in te vorderen.

Vergeet niet, dat vele bedrijven zich in grote schulden hebben gestoken - mede omdat zij nog steeds meenden met een groeiende economie te maken te krijgen. Ook vele grote bedrijven zitten op het ogenblik in vele landen in ernstige moeilijkheden.

Zeker, baylon zal Den Haag nog wel niet verlaten. Maar wist U dat een groot aantal van dergelijke bouwsels in binnen en buitenland binnenkort in finaciele moeilijkheden gaan komen? Menige passage zal opeens geblokkeerd blijken te zijn en menig wonderlijk luxe centrum blijkt opeens niet genoeg op te leveren om de eigenaars in staat te stellen aan hun lopende verplichtingen te voldoen.

O, men komt wel met methoden waardoor men de ergste gevolgen kan opvangen. Dat daarbij heel wat rijkere mensen getroffen worden is dan misschien nog niet eens zo gheel erg. Maar de geldgevers en leners blijken vaak ook te schuilen onder de grotere bedrijven, die aandeel wilden hebben en nu opeens hun verplichtingen ook al niet meer aankunnen. Reken dus maar op een snelle groei van het aantal werkelozen vooral in de westerse landen.

Tussen haakjes, het aantal van 5.000.000 werkelozen in nederland en aangrenzende gebieden dat wij u reeds een tiantal jaren geleden voorspelden is op het ogenblik reeds overschreden. Niet dat het veel uitmaakt, maar u vindt het mogelijk interessant om het te weten.

O, er zijn dingen die u zelf wel had kunnen afleiden uit het-
geen bekend is, zoals het feit dat de koninklijke familie nog heel wat
moeilijkheden te verwerken krijgt, waarschijnlijk reeds half januari.
Wanneer ik u echter zeg, dat het kabinet het nu wel maakt, maar in
grote moeilijkheden gaat komen in het komende jaar, waarschijnlijk
einde maart begin april zult u mogelijk wat verbaasder zijn.

De situatie waarin de mensen zich op het ogenblik bevinden
kan kort als volgt worden gekarakteriseerd: Je kunt alleen nog ver-
beteren door meer te offeren. Wat geldt voor elke werknemer, elke werk-
gever en zeker ook voor de staat.

Maar juist de staat kan zich dit vaak niet permitteren: de
politieke druk is te groot. De massa wil het zich niet permitteren ook
al kan zij dit wel. Degene die tussen deze beiden vermorzeld dreigt
te worden is degene die in feite het werkelijke inkomen van een volk
helpt bepalen: de producent. En daarmee komen de moeilijkheden dan
eerst recht op gang. Mogelijk lijkt dit nu niet zo interessant, maar
voor het volgende jaar ten einde is zult u begrijpen waarom ik dit nu
reeds met enige nadruk heb gezegd.

De economische en andere rampspoeden die dreigen lijken
u natuurlijk nu ontstellend. Onthoudt dan ook even het volgende:
Toen er in Amsterdam - internationaal genoemd en bekeken - rellen
plaats vonden, compleet met straatgevechten enz. wisten de mensen
nekele straten buiten het oentrum daarvan vaak niet eens dat er iets
aan de hand was tenzij zij toevallig radio en t.v. aan hadden.

Zo zal het zeer velen onder u vergaan. Voor uzelf wordt het
een jaar waarin de zaken op zijn minst genomen wonderlijk verlopen: het
ene ogenblik hebt u grote meevallers, het volgende ogenblik loopt
opeens werkelijk alles u tegen.

Wanneer u nu maar enige veerkracht bezit kunt u dank zij
de meevallers altijd nog wel enige voorzorgen treffen zodat de
tegensalgen u niet al te zwaar zullen raken.

En dat u betrokken geraakt bij dit de tendens van het
jaar uitdrukkende gedoe overal is niet eens waarschijnlijk. Wanneer
u er zelf opanstuurt kan het natuurlijk wel, maar wanneer u een
beetje oplet is de kans klein dat u er tegen wil en dank betrokken
zult worden.

Maak u dus liever niet al te druk, Houdt er rekening mee
dat u in 1983 te maken zult krijgen met vreemde sprongen in de
prijzen. Aan de ene kant dalen de prijzen soms opmerkelijk, mede
als gevolg van faillissementen of pogingen die te ontlopen. Aan de
andere kant gaan vooral de prijzen voor dagelijkse artikelen vaak
met sprongen omhoog.

Het ziet er naar uit, dat de regering het denkbeeld van een
radelijk geleide economie zal moeten laten vallen. Dit kan nogal
wat moeilijkheden ten gevolge hebben waarbij niet alleen bonden, maar
ook de z.g. -bedrijfsschappen betrokken zijn.

Verzet van belangengemeenschappen tegen b.v. vrij worden
van prijzen e.d. is onvermijdelijk. U moet er mee rekenen dat reeds
op dit ogenblik z.g. pressiegroepen de prijzen van bepaalde producten
kunstmatig hoger houden dan door productiekosten en materiaalkosten
in feite gerechtvaardigd is.

In bijna alle westerse landen proberen pressiegroepen om
importen op de een of andere wijze te weren, extra te belasten e.d.
Men doet dus alles wat men kan om de prijs vooral voor de verbruikers
zo hoog mogelijk te houden. De landen kunnen echter geen concurrentie
blijven weren zonder met verlondspartners in ernstig konflikt te komen.

Denk hierbij aan gemeenschappen als de benelux, de eeg en dergelijke groepen.

Denk ook aan de oostbloklanden, sterk door onderlinge afspraken en gebonden, die het eveneens zeer moeilijk zullen hebben. Ik verwacht hier bovendien tegen het einde van augustus een aantal opstandige bewegingen, die ook in Rusland zelf plaats vinden. Het ziet er naar uit dat in staten als de Oekraïne, Tsjekoslakije mensen actief in verweer gaan komen tegen alles wat Moskou meent te mogen dikreteren.

De onrust zal ook hier om zich heen gaan grijpen en op die ontwikkelingen in Polen gelijkende effecten zullen wij dan ook kunnen konstateren de oostzeegebieden die men vroeger kende als Estland, Letland en Litauen.

Typisch is rond deze tijd de houding van Zweden: dit land is altijd zover het maar mogelijk was neutraal geweest maar blijkt rond deze 8e maand te overwegen zich aan het ene danwel het andere blok te gaan binden. Dit mogelijkerwijze onder invloed van economische en andere moeilijkheden binnenslands. Ik ben geneigd om te denken aan een neigen van dit land naar het westen omdat het eenvoudig niet meer weet wat het kan verwachten van een sovjetstaat die in een dergelijke toestand van algemene gisting verkeert.

Nogmaals dus: het wordt een werkelijk interessant jaar waarvoor u persoonlijk niet al te bang hoeft te zijn. Maar het wordt een jaar waarin wij niet meer, zoals lange tijd, kunnen zeggen: Maak je maar niet druk mensen, bij jullie gebeurt alles toch 50 jaren later, dus jullie zitten in een safe hoekje.

Die tijd is nu wel voorbij. Nederland raakt meer en meer betrokken in het internationale gebeuren en het uitgestoken wijsvingertje kan geen indruk meer. Men zal integendeel met beide handen mee aan moeten pakken - hoe moeilijk dit u soms zal vallen, zo onrechtvaardig die noodzaak soms ook bij u over zal komen.

Karakteristiek voor de wereld: vele opstanden, misschien hier en daar ook een langere en bloedige strijd - ook in oostblok landen. Grote onzekerheden in de eeglanden, grote moeilijkheden met de Amerikanen in verband met de houding van de meeste Europese landen.

Nog enkele punten van interesse. In Engeland dreigt een fatale fout in een reactor. Ik meen dat dit ter plaatse nogal wat opzien zal baren en gelijktijdig voor alles wat met kernenergie te maken heeft ook elders een nadelige invloed zal hebben.

Ook zullen dit jaar een aantal atoomexplosies in het westen van de Ussr plaatsvinden - mogelijk nabij de grens van Buitengongolie maar geheel zeker ben ik hiervan niet. Ik neem aan dat hierbij geen sprake is van een bewust gebruiken van atoomwapens, maar eerder van het een of andere ongeval.

Het zal wel even duren voordat dit in het westen geheel bekend wordt. De waarschijnlijke datum hiervoor is 17 juni, het aantal slachtoffers zal vermoedelijk rond de 10.000 liggen. Waar de explosie plaats vindt in een schaars bevolkt gebied moet er dus toch wel iets gekst aan de hand zijn.

Verder zullen wij zien dat Canada zijn houding anders en nader gaat bepalen en niet zoals tot nu toe een neiging toont om zich steeds dichterbij de Usa aan te sluiten. In het land zelf ontbrandt gelijktijdig een tamelijk felle strijd met gebruik van wapens tussen franstalige en engelstalige delen van de bevolking, dit aan de oostkust.

Opvallend is ook dat een aantal nieuwe ontdekkingen worden gedaan in dit jaar - archeologisch naar ik meen - waarvan de aard nu nog niet geheel te bepalen is.

Het ziet er voor mij naar uit, dat men belangrijke nieuwe ruines ontdekt. Daarnaast ziet het er naar uit, dat een belangrijke grafschat wordt ontdekt. De ruines waarschijnlijk in het caraïbische gebied. De schat wordt waarschijnlijk gevonden in het gebied van Egypte - Soedan.

Indien hetgeen ik meen te voorzien een feit wordt, zal men heel wat denkbeelden aangaande het verleden moeten wijzigen. Wel neem ik aan dat de berichten over beide ontdekkingen in het begin wat zullen worden weggedrukt door ander wereldnieuws.

Van belang kan ook zijn dat de ontdekkingen in verband met het bestrijden van kanker, die wij u rond 2½ jaar geleden hebben aangekondigd nu een feit zijn geworden. Enige gegevens hebt u reeds vernomen. Klinische proeven met deze methoden zullen zeer waarschijnlijk voor nog belangrijker nieuws op dit gebied zorgen tegen het einde van 1983.

Een andere interessante ontdekking wordt gepubliceerd en handelt voornamelijk over de functie van bepaalde delen van de hersenen. Ik neem aan dat deze ontdekking gedaan is in de sovjetunie. Er zou een zekere professor Platov of Platonow bij betrokken zijn. Maar aan die naam moogt u mij niet houden.

Men zal daarbij conclusies trekken t.a.v. een aantal eigenschappen die elke mens potentieel bezit. Uit het bericht zal verder blijken dat men experimenteert met het middels elektrische stroompjes stimuleren van bepaalde zaken die men nu beschouwt als paranormale gaven. Let wel: de resultaten van proeven zullen voorlopig nog niets zijn om over naar huis te schrijven, maar het is op zich al interessant dat men deze mogelijkheid ziet en probeert er iets mee te doen.

Uit het zuidpoolgebied komt een ontstellend bericht. Ik vermoed dat het hier gaat om een expeditie (australisch) die enige tijd zoek zal zijn. Zij wordt sterk in aantal verminderd uiteindelijk teruggevonden maar brengt mededelingen mee waardoor de algemene interesse in dit gebied opeens aanmerkelijk toeneemt. Het gaat om een vondst in een bepaald gebied, waarschijnlijk een deel van dat gebied dat bij de hypothetische indeling van dit gebied zou toevallen aan Australië.

U ziet het, het is een vreemde jaartje. Wil je proberen nauwkeuriger punten te bepalen dan stuit je op de ontstellende grilligheid van het gebeuren. Om een voorbeeld te geven: het is zeer waarschijnlijk dat in Den Haag een bom zal exploderen. Ik zie dit gebeuren bij nieuwe kantoorgebouwen, vermoedelijk van een rijksinstantie. Maar precies kun je het niet vinden. De tijd waarop het dreigt te gebeuren is einde februari.

Dit beeld krijg ik wel, maar of het inderdaad plaats zal vinden is mij niet geheel zeker en wel om de volgende redenen: Er zijn fanatici bij betrokken uit twee verschillende kampen. De kans lijkt mij groot, dat in dit geval de ene groep probeert de andere in discredit te brengen door deze te laten betrappen. Is dit het geval dat krijgt u mogelijk wel aardige plaatjes ervan op radio en t.v., maar zal de werkelijke en vooral de persoonlijke schade nogal meevallen. Zou deze bom echter zoals de plannen schijnen te zijn inderdaad zonder ingrijpen of waarschuwing exploderen, dan vrees ik dat er vele gewonden zullen vallen. Ook de schade zou dan veel groter moeten zijn. Maar zeker kun je in deze tijd dergelijke dingen te voren niet weten.

Wat mij een goed motto lijkt voor het gehele jaar 1983: je kunt het nooit zeker weten. Je kunt veronderstellen, vermoeden, er zijn een aantal zaken bij die inderdaad volgens mij onvermijdelijk zijn - enkelen heb ik opgesomd.

Daaronder opstand van de massas in verschillende landen waaronder ook Nederland.

Verzet in vele vormen tegen nu regerende, maar ook nu voornamelijk a-gerende, groepen acht ik onvermijdelijk. Hoe algemeen en vooral hoe fel dit b.v. in uw land zal zijn, weet ik niet precies: er zijn te veel verschillende factoren bij betrokken. Ook al zie ik beelden van omvangrijke straatgevechten. Mogelijk zou een astroloog deze onzekerheid willen verklaren door het feit, dat de meeste langzaamlopende planeten zich in tweelingen bewegen, een teken dat gemeenlijk redelijk positief is, maar waarbij onzekerheden a.h.w. zijn ingebouwd.

Iets wat ik wel met zekerheid voorzie in het begin van het nieuwe jaar is veel en fel wit licht. Er komt ook wel wat gouden licht doorheen. Een verduidelijking, maar ook een verscherping van de vele nu reeds bestaande tegenstellingen. Ik veronderstel dat 1983 wanneer het veel later gezien wordt, aantoonde dat mensen opeens zich zeer scherp bepaalde dingen kunnen gaan realiseren, dat zij opeens bedrog doorzien en zich dan ineens niet verder meer willen laten leiden door misleiders.

Wanneer men zelf het jaar beleeft zal dit eerder incidenteel schijnen en kan geen overzicht van de betekenis verkregen worden, omdat dit alles over zoveel plaatsen en ogenblikken gespreid blijft. Later zal men echter gaan beseffen, dat in dit jaar inderdaad een ommekeer tot stand is gekomen.

Ik ben er van overtuigd dat dit jaar niet slechts een wereldoorlog in 1984 onmogelijk gaat maken, maar ook dat in de plaats van de sterke oorlogsdreiging die in '83 - zoals meer verhuuld ook wel in '82 al - schijnt te bestaan, niet tot enig werkelijk belangrijk oorlogsgebeuren zal voeren.

Voor ons is dit zeer belangrijk daar dan reeds in 1984 - en dus veel vroeger dan wij oorspronkelijk in 1963 hadden verondersteld - een begin ontstaat van nieuwe organisatie, nieuwe opbouw, nieuwe vormen van samenwerking. Misschien zelfs uiteindelijk het begin van een algehele herwaardering van de gehele sociale structuur met alles wat daarmee verbonden pleegt te zijn.

Ik hoop met hetgeen ik zeide u niet verveeld te hebben. Ik heb slechts getracht om, voor het nieuwe jaar is aangebroken, toch nog het een en ander te zeggen omtrent het komende jaar. Hebt u daarover vragen of opmerkingen, zo zal ik u nu graag te woord staan.

Er is geopperd dat in de toekomst velden zouden worden uitgevonden die een einde zouden maken aan de gevaren van de atoombom....

Op de lange duur is dit zeer waarschijnlijk. Houdt er echter rekening mee, dat dit in 1983 nog niet het geval zal zijn. Het zit dus nog niet in de lucht, wordt niet door buitenaarssingrijpen veroorzaakt, is ook de eerste jaren nog niet bereikbaar en zal niet de exclusieve uitvinding zijn waarover slechts een enkele staat kan beschikken.

Ik probeer maar meteen alle mogelijke veronderstellingen te beantwoorden. Wel zijn op het ogenblik in vele landen zowel studies omtrent elektrische en magnetische velden als t.a.v. straling en stralingsbuiging gaande. Komt men tot een synthese van al deze experimenten en onderzoekingen, dan zou men inderdaad op korte termijn dergelijke velden tot stand kunnen brengen. Gezien de tendens van deze jaren, de structuur van het wetenschappelijke onderzoek in deze tijden plus de militaire belangen die bij bepaalde onderzoekingen een voornamelijk rol spelen neem ik echter aan dat een dergelijke synthese van onderzoek in verschillende landen en op verschillende gebieden nog wel enige tijd op zich zal laten wachten.

Wat hopelijk voldoende antwoord is.

x U verwacht de voorspelde grote rampen in het westen van de
Usa met nadruk op Californie dus kennelijk niet voor de komende tijd?

- Wel bezien zou nog voor het einde van dit jaar aan de west-
kust een aantal bevingen en andere natuurverschijnselen plaats moeten
vinden. Kleinere bevingen komen voor van Alaska tot aan Honduras toe.

Je kunt er dus nog steeds mee rekenen. Er zullen ook heus wel
wat gebouwen en flatgebouwen in puin gaan. Gezien het belang van de
gehele structuur beschouw ik dergelijke zaken echter voorlopig eerder
als bijkomstig.

Zou de spanning dit jaar nog sterker zijn opgelopen dan zou
er inderdaad een ramp ontstaan zijn als de grote aardbeving van
San Franscesco en de brang van Chicago. Nu ziet het er wat vreemde-
lijker uit doordat een deel van de spanningen reeds elders zijn afgerea-
geerd. Zeker, het ziet er naar uit dat door een beving een betrekkelijk
omvangrijk deel van San Franscisco schade zal oplopen. Het ziet er
maar uit dat een dergelijke flinke, maar niet alomvattende schade
ook in Los Angelos zal optreden.

In verhouding tot de spanningen van andere daard die op het
ogenblik op aarde bestaan is dit alles echter te verwaarlozen. Voldoende?

x Gebeurt dit al op korte termijn?

- Als reeds gezegd: de eerste reeksen van kleinere bevingen
verwacht ik nog voor het einde van het lopende jaar. Indien een
werkelijk heel grote beving niet vermeden kan worden - er wordt door
mensen op aarde, maar ook in de geest op het ogenblik aan gewerkt -
zal deze waarschijnlijk optreden in de laatste week van juli. Ook
bij mindere beving zal de grootste schade vallen rond deze tijd.

x Hebben deze beelden iets te maken met de veranderende stand
vande aardas?

- Neen. Ofschoon er heel wat mensen denken dat dit het geval
is. Maar dat is eerder een door zorgen veroorzaakte konsumptiekwestie.

x U haalde er de astrologie bij. Ik meen te weten dat een
aantal van de langzame planeten juist in het teken scorpio gaan lopen.

- Inderdaad, zij komen bij scorpio, maar gaan het grootste
deel van dit jaar dit teken nog niet binnen. Wanneer u goed kijkt zult
u zien dat twee van de belangrijkste planeten wanneer zij het teken
scorpio naderen zelfs enige tijd retrograde worden.

Overigens is de betekenis van dit teken niet zo negatief
als u schijnt te veronderstellen. Voldoende?

x Hoe zit dat alles dan?

- De trage planeten kun je zien als bepalers van een tendens
terwijl de snelle planeten alleen de bepalers zijn van toppen van
actie die binnen die tendensen voorkomen. Wat niet geheel en altijd
juist is, maar een eenvoudige vuistregel kan vormen wanneer u probeert
iets van de toekomst voor de wereld - dus zonder geboortehoroscoop -
te weten te komen.

Volgens mij kun je dan, mede gezien de stand van een aantal
van de snelle planeten in de nabije toekomst, konstateren dat er
maar enkele punten van grote werking zijn en dat er in feite maar een
periode is waarin wij inderdaad ook het komende jaar met uw scorpio
invloed te maken hebben. De werking valt rond 6 september en heeft
een werkzaamheid van niet meer dan 10 dagen, waarin de invloed dus
enigermate effectief is. Dan kan de onderste steen inderdaad boven
komen.

U hebt dus in zoverre gelijk, dat in de loop van het jaar
verschillende planeten meermalen scorpio doorlopen. De planeten die
echter het belangrijkste zijn op het ogenblik doen dit niet of slechts
laat in 1983.

Enkele planeten komen enkele graden in scorpio en keren dan nog even terug in tweelingen. Kortom, de spanningen zijn toch van een wat stabielere kwaliteit dan je zonder dit alles zoudt verwachten.

Indien u astrologisch wilt zoeken naar scorpio als aanleiding tot opstanden e.d. dan zoudt u zich moeten beperken tot de laatste 4 maanden van het jaar. Dit is m.i. niet geheel juist.

x Nemen de spanningen en zuid Amerika en Mexico nog toe dit jaar?

- Dit is niet te vermijden. Ik zeide " al dat het fantaisme over de gehele aarde dit jaar sterk toeneemt. Dit betekent dat er overal groepen zijn die bereid zijn - hoe zéi ken het indertijd ook bij U? - alles te doen " voor volk en vaderland" en daardoor vaak ook achter de verkeerde leiders aansjokken.

Therzijds is er een sterke neiging tot diktatuur en anderzijds een even sterke geneigdheid tot het verwerpen van het bestaande gezag. Dit is nu eenmaal kenmerkend voor de gehele loop van het jaar. Alweer met de sterkste invloeden in augustus en september.

B.v.: brazilie. Op dit moment is hier reeds sprake van een mogelijke coupe, beraamd door genraals uit de zuidelijke provincien. In het noorden is een opstandige beweging gaande die nogal versterkt wordt door al degenen die in de amazonas terecht zijn gekomen en zich daar geheel niet thuis en bovendien bedrogen voelen.

Ik neem aan dat er in brazilie dit jaar tenminste een, mogelijk meerdere omwentelingen af gaan spelen. Ik neem aan, dat een staatsgreep rond juni of iets vroeger, gelukken zal. Er zal als gevolg hiervan nogal wat gevochten worden en er zal dan ook nogal wat bloed vloeien.

Mexico ; grote rellen ontstaan. Ik meen echter dat het gouvernement - mede door hulp van buiten - in staat zal zijn zich te handhaven. Voldoende?

x Bij zweden zijn russische duikboten gesignaleerd. De een zegt d at zij er nooit zijn geweest, de ander zegt dat zij er wel waren.

- Het is niet mijn taak om de waarnemers van de zweedse marine en andere autoriteiten belachelijk te maken. Het zelfde geldt in mindere mate ook voor noorwegen.

x Hebben de spanningen in zuid marirka ook nog invloed op het geestelijke centrum in de Andes, waarover wel gesproken wordt?

- Eerder omgekeerd. Het centrum in de Andes zal in bijzondere en zeer sterke mate zijn in loed laten gelden - vermoedelijk tegen het einde van het komende jaar. Er zullen dan vandaaruit vele en zeer goede stimuli komen. Maar de strijd van 83 kan ook dit centrum niet voorkomen. Wel zal men proberen " hhet zaad van het goede" daaruit voort te brengen.

Overigens is dit een beeldspraak en een ieder zal het anders bezien. Maar men zal zeker proberen een grotere vrijheid en ook denkvrijheid tot stand te brengen - zaken die in vele zuidamerikaanse landen op het ogenblik ver te zoeken zijn.

x Zal de kerk daarbij nog een rol spelen?

- Dit is een heel moeilijke vraag. Ik mag n.l. niets tegen de kerk zeggen omdat zij ook in deze landen veel goeds doet. Ik mag de kerk echter ook niet verheffen omdat zij veel kwaads eveneens bevordert.

Bezie ik haar rol in vele zuidamerikaanse landen zo krijg ik vaak het gevoel, dat zij in haar werken en uitspraken een soort boek is, maar dat de staat het draaiorgel is, waarop de deun wordt gespeeld.

Hopelijk wilt u hiermede genoeg nemen.

Daarmede zijn wij dan door uw vragen heen. Wij hebben heel wat over het komende jaar gezegd en in uw oren klonk een groot deel daarvan nogal pessimistisch.

Weest u dit a.u.b. niet. Want er is nog één ding wat ik u met nadruk moet zeggen over 1983: Wanneer u in uzelf positief blijft, u niet door wanhoop verwarring of fanatisme mee laat slepen zo bent u niet alleen buitengewoon nuttig voor anderen, maar vindt u ook voor uzelf toenemende kracht en zeer waarschijnlijk ook nog wel een toename van gaven.

U moet gewoon verder gaan en proberen een zo goed mogelijk mens te zijn als u mogelijk is, dit zonder iemand te veroordelen, zonder iemand aan te vallen. Maar ook: voortdurend bereid je vrijheid om jezelf te zijn en te blijven met alle middelen te verdedigen.

Ja damens, zelfs dergelijke middelen kunnen soms nodig zijn. Ik geef toe dat een vrouw met een keukenmes geen aangenaam beeld geeft, maar zelfs dit lijkt mij toelaatbaar wanneer er geen andere uitweg meer is. Maar wanneer u ook in dergelijke omstandigheden rustig kunt blijven zult u ontdekken, dat een schemerlamp een minder gevaarlijk maar even afdoend wapen kan zijn als een keukenmes. Dit voor iemand, die dergelijke beelden opeens in zich konstateerde.

Vrienden, u krijgt zo dadelijk heus nog alle geestelijke materie aangedragen die u op een avond als deze pleegt te verwachten. Maar wat heb je aan de hoogste geestelijke wijsheden wanneer je niet genoeg kunt begrijpen van je eigen wereld om er ook gebruik van te kunnen maken?

Ik heb getracht u tendenzen zodanig weer te geven - niet al te expliciet en niet met een grote veelheid van fijne details - dat u, uw wereld beziende, ongeveer kunt weten waaraan u toebent en op grond daarvan voldoende innerlijk evenwicht kunt bewaren om uw iegen innerlijke kracht en daarmede ook de ontwikkeling en geestelijke ontplooiing van de wereld waarin u leeft, te versterken.

Na de pauze alle geestelijke praat die u maar kunt wensen en geen vrees voor nog meer mondane praat. Ik dank U voor uw aandacht en wens u een heel prettige avond toe en een nacht zonder nachterries- want die zijn overbodig.

Tot ziens.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Goeden avond vrienden.

Dit tweede gedeelte van de avond is dan toch wel bestemd voor meer geestelijke overwegingen. Daarbij zou ik uit willen gaan van het begrip

e e n h e i d

Alle dingen zijn één. Waar je ook de kracht zoekt die alles heeft voortgebracht, je zult hem altijd vinden. Maar niet in de beeldendie je daarvan in jezelf maakt.

Wanneer wij uitgaan van de eenheid blijken menigsverschillen en al die andere zaken die het menselijke leven zo vaak bemoeilijken overbodig. Zij zijn dit echter niet:

Alles zoekt een evenwicht. Omdat echter het geheel een evenwicht is en gelijktijdig in het geheel zich een ontwikkeling afspeelt is er een voortdurende verschuiving van waarden.

Deze verschuiving nu moet je leren volgen wil je in staat zijn het goddelijke voortdurend en overal terug te vinden. Wie probeert alle dingen vast te leggen en vast te houden in ouden en welbekende vormen zal gekonfronteerd worden met moeilijkheid na moeilijkheid.

Maar die moeilijkheden komen niet voort uit het goddelijke, zij komen voort uit je onvermogen om te begrijpen dat jij verandert. Maar ook dat je wereld verandert, zodat de kracht in je een andere wordt voor jou en daardoor ook de krachten buiten je voor jou een andere betekenis krijgen.

Leven is veranderen. En het is geen veranderen dat wij zelf bepalen, waarvan wij de vorm en inhoud zelf kunnen decreteren: De verandering die zich in ons afspeelt is er een die op vreemde wijze wordt bepaald door het zijn zelf, door onze banden met geestelijke krachten en onze verhouding tot stoffelijke mogelijkheden en situaties.

Daarom geldt voor de eenheid als eerste regel: wat ook gebeurt, ik blijf deel van het geheel. En de tweede regels is: mijn licht kan geen duisternis worden tenzij ikzelf het licht ontken.

Want wij zijn maar al te vaak geneigd te zeggen dat de wereld droef en somber is. "Het lot is voor mij onrechtvaardig, en hoe moet het nu verder".

Het antwoord is gelegen in hetgeen er in ons gebeurt: hoe zien wij het leven? Op welke wijze benaderen wij nu het geheel van de verschijnselen? Hoe beleven wij innerlijk de krachten?

En wanneer er voor ons vandaag in ons een gouden vlam brandt die ons schijnt te reinigen zo vinden wij morgen misschien alleen maar een ijzige leegte wanneer wij het zelfde zoeken.

Dan zeggen wij: God is weg. Maar God is niet weg. Ons waarden van die god is echter veranderd. Wij kunnen niet elke dag gelijk ervaren, wij kunnen niet elke dag precies dezelfde zijn.

Wij groeien in een geheel op en binnen dit geheel zullen wij ons aan moeten blijven passen aan een veel groter geheel dat wij niet eens werkelijk kennen. Een geheel dat door zijn voortdurende verschuiving van evenwichten bepalend is voor hetgeen wij moeten zijn en niet alleen voor hetgeen wij willen of kunnen zijn.

Het grote geheel bepaalt in feite werkelijk wat wij moeten zijn, wat onvermijdelijk voor ons wordt, waartoe wij in wezen en door onbegrepen werkingen in onszelf gedwongen worden.

Ik denk zo dat heel veel mensen dit alles maar vaag en vooral onbevredigend zullen vinden: Het is te mooi wanneer je boven de mensheid uit denkt te kunnen wieken.

Maar vergeet dan één ding niet: Hoe hoger je boven die mensheid probeert uit te stijgen, hoe dieper je ook weer zult moeten vallen. Want evenwicht moet er zijn. Alleen wanneer de mensheid als geheel rijst en mogelijk jou tijdelijk voorbij gaat ontstaat een effect van snel en werkelijk stijgen.

Let wel: nooit zal al wat je bereikt hebt je werkelijk ontnoemen kunnen worden. Maar je bent jezelf alleen in relatie tot het andere. Terwijl die relatie zich voortdurend wijzigt zul je als mens echter veronderstellen, dat jij gelijk blijft.

Dan zie je de uiterlijke verschijnselen en vraagt je soms af hoe diep je wel gevallen bent. Je bent niet gevallen. Je bent mogelijk alleen maar minder snel gestegen dan die anderen of beseft de betekenis van je eigen wezen tegenover die anderen niet meer op gelijke wijze.

Het moeilijke hierbij is dat zoveel mensen proberen de werkelijkheid te ontvluchten. En hoeveel geesten zien wij niet wegdwijken

in zelfgeschapen duistere grotten waarin zij menen zich te kunnen verbergen voor feiten, die zij in wezen zelf zijn.

Je moet proberen om niet te vluchten. Er kan je niets gebeuren dat de werkelijkheid van je wezen en je relatie met het geheel verandert. Je bent één met alle dingen.

De eenheid kan niet worden aangetast, niet in jou en niet door jou. Maar als je wegvlucht ontken je iets wat gebeurt, wat werkelijk bestaat. Je isoleert je van het gebeuren. Je bent als iemand die - jarenlang misschien - op een onbekende plaats ergens in een onbekend binnenland heeft gewoond en die dan, terugkerende tot de wereld, daarvan verwacht dat zij nog precies gelijk zal zijn aan alles wat hij eens heeft achtergelaten.

U beseft nu wel, dat dit niet mogelijk is, ook al verwacht ook u na een dergelijke vlucht deze gelijkblijvendheid. U weet nu dat de mensen veranderen, dat er in de tijd dat iemand weg was mogelijk oorlogen zijn geweest, nieuwe uitvindingen ook. De wereld functioneert daardoor anderen, de mensen reageren ook anders.

Wanneer je wegvlucht in je eigen illusies of wegvlucht voor het gebeuren kun je de werkelijkheid niet stil zetten. Wat meer is, je kunt de band die tussen jou en dat gebeuren, tussen jou en al het zijnde bestaat, niet één ogenblik werkelijk ongedaan maken.

Je kunt de gang alleen verbreken in en en aanzijn van je eigen bewustzijn. Dit zou men nooit mogen vergeten. Dromen veranderen geen feiten, anders denken en leven in jezelf betekent nog niet, dat daardoor de wereld op gelijke wijze zal veranderen.

De eenheid wordt op vele verschillende wijzen voorgesteld. Sommigen zeggen dat zij de tempel is waarin God woont. Dat is ook wel enigszins waar. Anderen stellen dat de werkelijkheid een cirkel is, een slang met de staart in de bek die zichzelf eet en als zegel Abraxos draagt.

Dit laatste is echter niet de eenheid. Het is een toespeling op de tijd, op het jaar dat zichzelf verslindt en vernieuwt tegelijk.

En toch, vrienden, dergelijke denkbeelden zijn altijd maar beperkt waar. Zij zijn de onvolledige voorstelling die wij ons maken omtrent een eenheid waarvan wij het wezen nu niet geheel kunnen beseffen.

Dergelijke voorstellingen gebruiken wij maar al te vaak om voor onszelf te verhullen dat wij niet door kunnen dringen tot de wezenlijkheid die wij feitelijk zijn.

Wat kan een mens nu werkelijk bereiken? Hij kan bereiken dat hij niet meer bang is voor de dood. Hij kan zover komen dat hij al zijn angsten en voorbehouden terzijde stelt en zegt: het is belangrijk dat ik mijzelf ben, dat ik mijzelf waarmaak zoals ik gevoel te moeten zijn.

Maar zelfs dan verandert steeds weer de wereld om je heen en onderga je zelf ook veranderingen, soms zonder dat het hje opvalt en altijd weer zonder dat je dit geheel kunt begrijpen.

Wij zijn nog niet zover, mens en geest, dat wij alles wat er rond ons verandert kunnen zien in zijn oorzakelijkheid en - waarschijnlijk ook - zijn onontkoombaarheid.

Alles is een warreling, een schijn van chaos, juist omdat wij die alleen de veranderingen zien niet beseffen, hoe gelijktijdig hierin een voortdurende, zij het kaleidoscopische uitdrukking schuilt van de eeuwige waarheid die onveranderlijk is: het wezen waarvan wij deel zijn, de eenheid waartoe wij behoren.

Wanneer je op aarde leeft is het ook vaak moeilijk dit alles te begrijpen. Wanneer jouw denken verandert met het klimmen der jaren, wanneer jouw wereld-visie wordt aangetast door het vele daarin waarvan je weinig of niets meer begrijpt, heb je vaak het gevoel, dat die wereld je opzij dringt.

Je wijst het heden af of probeert misschien krampachtig om nog progressiever en moderner te zijn dan de progressiefste jongeling. Danwel sta je op "je recht" en probeert nog behoudender te worden dan de meest behoudende ouderling.

Maar ben je dan jezelf? Wat wil je eigenlijk? In de eenheid moet je jezelf zijn. Als zodanig alleen ben je werkelijk belangrijk. Alle veranderingen die zij in je tot standbrengt zijn juist zinnig omdat hierdoor de eenheid als geheel en jouw aandeel als onderdeelje daarvan geheel behouden kan blijven.

Dit geldt evengoed wanneer je opeens meent niet goed meer te functioneren als wanneer je opeens totaal nieuwe inzichten krijgt.

Je verandert immers niet werkelijk? Je bent en blijft deel van het geheel. Maar de nadruk die het deelzijn van het geheel voor jou betekent wijzigt zich, tijdelijk en soms zelfs blijvend.

Laten wij ons nu eens voorstellen dat wij allen deel zijn van een zandmozaïk, korrel voor korrel. Hetgeen dat wij niet kennen heeft ons uitgestrooit in vele kleuren en patronen over een vloer waarvan wij het wezen niet kennen.

Wij zijn allen alleen korrel te midden van korrels maar menen, dat de patronen waartoe wij behoren ons "recht" en de "zin van ons bestaan" zijn.

Dan loopt er een voet over ons en trapt de korrels opeens wat uit elkaar, stoort mogelijk iets in het patroon. En wij roepen uit, dat dit onrechtvaardig is. Wij wensen het oude terug en willen de plotseling voor ons veranderde relaties niet aanvaarden.

Maar het doel van het zandtapijt is mogelijk de schoonheid daarvan die gelijktijdig de bodem moet zijn voor iets anders, wat zich daarover vreugdig en doelbewust voortbeweegt.

Ik kwam tot dit beeld door de uitspraak van een wijsgeer die eens vroom opmerkte: de schepping is niets anders dan de vloer waarover God loopt.

Het is mogelijk vanuit menselijke standpunten bezien een wat vreemde opvatting. De mens wil zichzelf zo graag zien als de kroon van de schepping, als het meest belangrijke wat er bestaat. Al beseft zelfs de mens zo nu en dan dat dit toch maar zeer tendele waar kan zijn. Trouwens, uzelf weet dit ook wel. Maar ja, zo iets geef je jezelf niet bepaald graag toe.

Wat gebeurt vindt plaats omdat het deel is van het geheel. Begin dan niet te pruttelen en probeer je niet te zeer daartegen te verzetten, maar kijk liever wat er gebeurt en zie elke verandering als iets waarin juist jij jezelf moet zijn en blijven.

Verandert er iets in je visie, je denken, zeg dan niet "ik ben hoger - of lager - geworden." Denk niet: mijn wereld is groter geworden of mogelijk juist ingekrompen. Zeg alleen tot jezelf: Ik functioneer.

Want dit is zover ik kan overzien het meest belangrijk binnen de eenheid: dat alle delen daarvan zich bewust zijn van een functioneren binnen het geheel. En geloof mij, dit doe je toch wel, of je het nu wilt beseffen of niet.

Leven op aarde is leven in tegenstellingen. Maar zijn die tegenstellingen die wij konstateren nu ook werkelijkheid?

Al die zogenaamde tegenstellingen waarmee je wordt geconfronteerd kun je met elkaar vergelijken. Dan blijkt opeens dat zij bijeen behoren. Dat licht en duister niet anders zijn dan verschijnselen die voortkomen uit de wenteling van de aardas.

Je beseft opeens, dat dag en nacht niet veel meer betekenen dan het feit dat alles in beweging is en dat juist door deze beweging de aardbol kan blijven gaan in de baan waarin zij zich bevindt en dat zij juist daardoor ook geschikt is om het jou bekende leven in de jou bekende vormen te dragen.

Dan zijn licht en duister voor jou geen tegenstellingen waarmee je wordt geconfronteerd. Dan is de nacht niet meer een soort ondergang, de reis door de onderwereld van Osiris die met zijn doden schip steeds weer door de krochten waar overledenen smachten heenvaart. Dan is het doodgewoon alles een geheel.

Wanneer je spreekt over goed en kwaad? Wanneer je het goede definieert heb je daarmee ook een definitie van het kwaad geschapen. Door het ene te veronderstellen en te omschrijven maak je voor je zelf het andere meteen tot werkelijkheid en omschrijf je dit mede.

Wanneer je zegt: dit is deugd zo heb je daarmee ook de ondeugd een vorm gegeven. Wie zegt "dit is zonde" heeft daarmee bovendien werkelijke schuldloosheid in zijn visie heel wat beter omschreven dan hijzelf beseft en, indien beseft, hem lief zou zijn.

Wij moeten beseffen dat de dingen één geheel zijn. Er is geen verschil dat werkelijk telt, Alles te samen is alleen functie, beweging, veranderingen waardoor het bestaan zoals dit is, de eenheid zoals deze werkelijk is zal kunnen bestaan.

Indien men op aarde ergens alleen nog daglicht zou kennen zou een ander deel van die aarde alleen nog nacht, alleen nog duisternis kennen. Daar waar het licht voortdurend heerst zou alle leven zoals wij dit kennen onmogelijk worden, in het duister zou geen leven onbeperkt kunnen blijven voortbestaan zoals wij dit nu kennen op aarde.

O, ja misschien dat op een vage afscheiding tussen licht en duister nog enig leven en bestaan zelfs in simpele maar ons bekende vormen nog denkbaar zijn.

Zie dit in. Wanneer er alleen maar sprake zou zijn van een onveranderlijk goed en een onveranderlijk kwaad, elkander bestrijdende als twee eeuwig tegenover elkander staande legers dan zou er geen mogelijkheid tot werkelijk bestaan, laat staan tot verdere ontwikkeling meer zijn.

De legers zouden elkander en elkanders werking opheffen. Beiden zijn steriel door alleen maar deugd of alleen maar zonde. Er zou geen werkelijke ontwikkeling, geen werkelijk beleven meer mogelijk zijn.

Dat komt er uit voort wanneer je apodictisch spreekt: dit is alleen goed, dit alleen is kwaad. Beseft nu, dat het goede en het kwade altijd en overal gemengd zijn, ook al zullen mensen, het goede in de ander vergetende, hem kwaad noemen.

Bovendien: hoe kun je weten dat iemand kwaad is tenzij door het in die ander erkennen van iets wat je als kwaad beschouwt maar wat toch ook in jezelf bestaat en leeft?

Misschien dat u nu begrijpt waarom grote meesters leren dat je niet moogt oordelen. Het komt er op neer dat je niet moogt ingaan tegen de enige bestaanswaarde die voor jou mogelijk is:

Je bent gebonden aan het leven. Dat is niet alleen

het leven op aarde of het bestaan in een bepaalde sfeer. Het is een oortdurend bewust bestaan, ongeacht hoe of waar.

Elke keer wanneer je je van het bestaan bewust bent is er ook verandering omdat voor jou ook steeds weer je plaats en taak binnen het geheel verandert. Tot het beleven alle delen van de eenheid doorlopen heeft en zo het geheel als organisch heeft leren kennen, waarbij elk deel steeds weer van het geheel volkomen bewust maakt.

Ach, het klinkt alles een beetje overdreven wanneer je het je formuleert. En het is zo onbestendig. De mensen zouden veel liever hebben dat je hen gedegen leiding zoudt geven, zeggende dit dit goed is, dat kwaad, dat men zo dient te handelen en dat dat andere niet mag.

Maar wanneer je dit doet schep je alleen maar schijntegenstellingen waarin niets wezenlijk veranderen kan buiten datgene wat toch door en vanuit de eenheid veranderen zou?

Wanneer u waarlijk iets goeds doet, zo doet u dit niet alleen maar omdat u toevallig het goede wilt doen. Zelfs al zoudt u het z.g. kwade willen doen, u zult dit goede tot stand brengen, al is het alleen maar omdat dit moment en deze daad mede uw functie is binnen de werkelijke wereld, binnen de eenheid, als deel van het geheel waartoe u behoort.

Dat u zich hiervan soms bewust bent en u mogelijk er over verheugt dat u het goede tot stand hebt gebracht is uw "loon". Het is uw beantwoorden aan uzelf, zoals u werkelijk bent, wat u deze vreugde geeft, meer dan hetgeen u buiten u meent te konstateren.

Maar als u een vreugde schept die te ver gaat voor uzelf, anders dan zuiver innerlijk, denkt u dan ook niet, dat gezien dit alles daaruit groter lijden voor anderen voort zou komen? Ik vrees dat ook dit een waarheid is.

Laat ons dan niet proberen alles steeds weer in extremen te zien, te denken, te beleven. Laat ons eerder trachten die middenweg te vinden waarin nog alle dingen ook volgens ons mogelijk en aanvaardbaar zijn. Laat ons leren zelve bewust mede te veranderen in het veranderende en zo vanuit onszelve steeds weer te zijn wat wij innerlijk gevoelen te moeten zijn binnen het geheel.

Er zijn mensen - ook veel mensen op aarde - die steeds weer spreken over hun plichten. Plicht is een menselijke omschrijving voor een erkende noodzaak. Onthoudt echter dat je geen plicht waarlijk kunt erkennen en volbrengen zonder dat daar ook een recht tegenover staat.

Zoals je geen recht werkelijk kunt bezitten en eerlijk als voor jou bestaande kunt erkennen zonder dat daar ook in je besef een plicht tegenover staat.

Je kunt die dingen niet van elkander scheiden, al zou je dit ook duizend malen willen. En wanneer je in je eigen bewustzijn die dingen desondanks van elkander los probeert te maken verminkt je je werkelijkheidsbesef. Maar dan is er nog een gehele wereld om je heen die, mits eerlijk beschouwd, je steeds weer zal dwingen jezelf en je denkbeeld te corrigeren.

Het leven op aarde betekent een bestaan waarin vreugden en lijden elkander afwisselen. Het is een vorm van beseffen waarin elk ogenblik van rust automatisch het ontstaan betekent van onrust. De mens wankelt voort tussen momenten vol vreugdige verwachtingen en ogenblikken van naderende wanhoop.

Maar die moties zijn uw visie, een gebeuren in uzelf, in uw bewustzijn vooral.

Het is niet zonder meer een feit. Het is uw bewustzijn dat zo de dingen beleeft en interpreteert. Wat gebeurt is in wezen onvermijdelijk.

U kunt nu uitroepen dat het toch verschrikkelijk is wanneer een lichaam wordt aangetast door kanker of melaatsheid. Dat is het ook. Maar wanneer het gebeuren goed gebruikt wordt is het gelijktijdig ook een konfrontatie met het nieuwe. Noem het een loutering zo je wilt.

Wie zich dan bewust van zich, de wereld, het nieuwe in en buiten het ik kan blijven, wordt zo niet alleen deels meester over de kwaal of tenminste de betekenis daarvan voor jezelf, maar je zult ook de geheel andere wereld gaan beleven, de wereld waarin de waarden zijn verschoven, maar waarin nog steeds zin en vrede te vinden is.

Mensen zeggen wel eens dat het toch erg is dat iemand zoveel geluk heeft. Weet u, wat het is om werkelijk gelukkig te zijn voor een ander? Iemand trekt mogelijk de hoofdprijs in een loterij. U noemt die mens gelukkig, maar 3 jaren later zit hij in zorgen en armoede, erger dan hij voorheen ooit kende.

O, u hebt nooit een grote prijs gehad? U worstelt voortdurend verder? Maar elke dag brengt toch voor u ook kleine voldoeningen waardoor u rijker kunt worden in beleven, geloven, denken en bereiken?

Vraag u dan eens af, wie er beter aan toe is vanuit uw standpunt. Die ander heeft alles in korte tijd en geheel naar buitentoe gericht beleefd en zal ook moeten ervaren, wat tegenover dit alles staat.

U hebt een angzame opbouw waarin evenwichten elkander steeds weer schijnen af te wisselen, waarin licht en duister voorbij flitsen. Dank zij die langzame opbouw vindt u waarschijnlijk in uzelf en voor uzelf meer vrede dan die ander. U noemt die ander gelukkig. Maar kent u in feite niet veel meer geluk dan die ander?

Wat is geluk? De eenheid van alle leven is altijd moeilijk te aanvaarden, al is het maar omdat men niet beseft wat zij betekent. Maar toch blijft het vreemd dat een mens, die werkelijk in zichzelf redde kent door b.v. verscheurende dieren als gelijke wordt aanvaard, dat zelfs de gifslang rustig blijft zitten, zelfs wanneer de voet op enkele centimeters langs haar kop gaat. Het is of zij voelt, of zij proeft: Dit is iets waarvan ook ik deel ben.

O, zeker, wanneer leeuw of tijger honger hebben zullen zij je ook dan mogelijk aanvallen. Maar wanneer er ook maar enige kans op het vinden van ander voedsel is, zullen zij een dergelijk mens vermijden. En zijn zij zat dan willen zij zo iemand soms zelfs graag als gezelschap.

De bewuste weet: alles is deel van hemzelf, hij is deel van alle dingen. Zoals de simpele dieren die eenheid aanvoelen en aanvaarden zou ook de mens moeten doen. De muis, de mier, de kakkerlak, al die kleine wezens die u waarschijnlijk vies en verwerpelijk vindt voelen die rust, dit gevoel van eenheid echter veel beter aan en voelen aan, wat die eenheid betekent. Zij ervaren die eenheid - zij het instinctief en niet in een rationeel proces - veel duidelijker dan u gemeenlijk doet.

Toch bent ook u evenzeer deel van die eenheid. Waarom ervaart u deze dan niet. Waarom laat u dan in uzelf niet het begrip toe deel te zijn van het geheel. Waarom erkent u niet: ik ben niet apart. Al wat er in mij verandert en gebeurt is een weerspiegeling van al wat in de eenheid verandert en gebeurt.

Ik ben deel van een geheel. Dit geheel zoekt mogelijk in zichzelf zichzelf te kennen, maar ik kan er niets aan veranderen.

Ik weet dat het veel gevraagd is voor een mens wanneer je hem zegt niet te lijden onder het lijden dat hij vreest, zich niet op te winden over dingen waarvan men vreest dat zij je zullen beroeren. Het is voor een mens een hele eis wanneer je hem zegt dat hij niet te zeer moet streven om een wereld te veranderen die je toch niet veranderen kunt omdat zij zichzelf verandert en volgens haar eigen wetten.

Maar je hebt toch soms rust nodig? Wanneer je dan die rust zoekt dien je te denken aan die grote eenheid waarvan jezelf deel bent. Denk dan aan die verbondenheid die nooit teniet kan worden gedaan en waarvan je alleen krachtens je voorstellingsvermogen jezelf soms tijdelijk even van af schijnt te kunnen sluiten.

Put dan kracht uit dit geheel waarvan je deel bent opdat je als werkelijk en steeds bewuster deel van het geheel zult kunnen gaan functioneren. Wees bereid de plaats, het doel, te vertegenwoordigen zoals het geheel dit in je heeft neergelegd en aanvaardt het andere omdat alles, ook anderen, in wezen evenzo zijn.

Zie Hoe alle dingen ondanks alles tesamen trekken. Zie naar de natuur en besef dat haar grootste geweld en de felste rampen te samen niets anders doen dan accentueren wat de eenheid nog niet beseft had.

Besef, dat harmonie het mogelijk maakt, de disharmonie te verlaten, maar dat je zelfs die disharmonie nooit zult kunnen kunnen vernietigen omdat zij ondanks alles wat jij daartegenover mogelijk gevoelt deel is van een eenheid, een werkelijkheid waarin disharmonie en harmonie te samen beleefd rust betekenen, vrede.

Kan ik het duidelijker zeggen? Ik heb mijn best gedaan. Wij besluiten nu de bijeenkomst.

Wanneer de wind van de tijd waait stellen wij het verleden vaak als een muur tussen ons en de rust die onze bestemming is.

Ik heb een muur gebouwd van logica en denken. Ik heb een muur gebouwd van wat ik zeker weet terwijl ik vaak vergeet dat ik geen ware waarheid ken, dat ik nog onvolledig ben en zo mijzelf nog geen werkelijkheid kan schenken.

Ik zoek naar de verleden tijd en wil uit al wat is geweest vinden redenen voor wat is opdat ik onbevreesd in het heden de toekomst kan betreden als een die alles nu al weet. Terwijl ik dan helaas vergeet dat ik niet meer verleden ben, dat tijd zijn eigen wegen gaat en ik nooit een toekomst ken, ook al put ik uit verleden.

Wat ik ben en altijd blijf is dat ene ogenblik, het punt van heden, waarin ik werkelijk besta. Alles vloeit dan naar mij toe. als door onbekende wind gedreven wordt dag na dag door mij alleen het onbekende woord weer neergeschreven dat de enige werkelijkheid betekent van al wat ik nu waarlijk ben.

Zo laat mij zeggen: ik erken in dag en in de avonden dat wat ik nu werkelijk ben. Ik bouw geen muren van begrippen, vermenselijking, tijd en weten. Ik zoek een waarheid te beleven waaruit ik voor mijzelf kan streven en in het heden zonder pijn beter mijzelf leer te zijn tot ik, uitmijzelf getreden, eenheid plotseling kan beleven die boven alle tijden staat en zo, uitvolheid van besef niet meer slechts naar feiten staar, maar blijheid ken en stille vrede - omdat het alles is volbracht. Al leeft mijn deel ook nog in heden en ijlt het nog van dag naar nacht, ik heb de eeuwigheid betreden. Goeden avond.

(volledige tekst, geredigeerd)